

marks første constitutionelle Rigsdag omstyrte den Billighed, som var i vor tidligere Lovgivning og det for en latinist Gioses Skyld. Gidtil have vi i disse særegne Politiefager, hvor endnu den udøvende og dømmende Myndighed gaae bestandig ind i hinanden — der har dog Enhver kunnet søge sin Ret hos en høiere Instans, søge den Uret, som var ham gjort paa det første Stadium, godtgjort ved at faae den appelleret. Enhver, som har levet blandt Folket fra sin Barndom af, har seet, hvorledes Politimesterens Vilkaarlighed netop i de Sager, hvorom der her er Tale, bliver besmykket under Underdommerens Røppe, og hvor ofte de ere blevne redresserede af Kongens Befalingsmand, som ihukom det gamle Ord i den jydsk Lov: „det er Kongens Embede og Hovdingers, i Land ere, at gjæmme Dom og gjøre Ret og frelse dem, der med Vold tvinges.“ Enhver, som har nogen Erfaring deri, vil visst ogsaa bedrøves over, at Tjenestefolk, naar de ere blevne pryglede, at Hovrindbønder, naar de ere overfaldne paa Hovmarken, at de ikke kunne faae deres Sager førte videre frem (Hør!), at nu Politimesterne, som have den udøvende Myndighed, og som netop paa Grund deraf blive implicerede i disse Sager, at disse, siger jeg, blive som Høiesteretsdommere (Hør!). Dog denne Sag kan redresseres, kan redresseres, naar Grundlovens Løfte om, at den dømmende og udøvende Myndighed bliver adskilt, opfyldes; og, saafremt denne Lov gaaer igjennem, skal jeg lægge den ærede Justitsminister alvorligt paa Sinde snarest muligt at fremkomme med Lovforslag dertil. Jeg skal gjøre det, ikke saameget i de Fattiges Interesse — Fattigmænd, der ligesaa vel nu, som dengang den jydsk Lov udkom, er dem, der tiest gaaer Vold over — Danmarks Folk skal vel vide at værne om sin Ret; men jeg skal lægge den ærede Minister det paa Sinde i Rettens Interesse, i Domstolens Interesse, jeg skal gjøre det af de samme Grunde, hvorfor en Underretsdommer forrige Gang, Sagen var for, stemte for, at enhver Sag maatte appelleres, som han sagde, for netop at hævde Underdommerens Værdighed (Hør!). Af den Grund skal jeg gjøre det, og endnu engang lægge den ærede Justitsmi-

nister alvorligt paa Sinde, at, hvis denne Lov gaaer igjennem, da at det Grundløste om Adskillelsen af den udøvende og dømmende Myndighed bliver til Virkelighed og ikke blot staaer paa Papiret.

Rampmann: Der er blevet yttret af Flere, at de, som forrige Gang, da denne Sag var under Afstemning, stemte for, at summa appellabilis skulde falde bort, nu absolut maatte stemme for det Samme, og altsaa stemme for det Forslag, som var stillet af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2det District (N. Sørensen). Den Inconsequens; som saaledes er lagt heri, have vi imidlertid ikke gjort os skyldige i; men Grunden til, at jeg agter at stemme for Lovforslaget, er, at jeg virkelig vedkjender mig den Anskuelse, at § 1, saaledes som den er kommen til os fra Landstinget, idet den indeholder Tilladelse for Sagførerne til at give Møde ved Politiretten, vil virke imod Dommerens Vilkaarlighed. Deri ligger der et Moment, hvortil Den kan støtte sig, som ikke har fuldkommen Tillid til Dommerne (Hør!) thi det er dog Noget, som følger af sig selv, at den Mand, som ikke har Tillid til Dommeren, kan ønske at henvende sig til En, der har Kjendskab til Lov og Ret, til hvem han kan have Tillid, som han kan raadføre sig med og tage med paa Thinget. Jeg misstjender paa ingen Maade, at der med denne Bestemmelse, at Sagførere kunne møde i Politiretten, er forbundet nogen Ulempe; men jeg maa dog ogsaa paa den anden Side antage, at denne Ulempe ikke vilde blive synderlig stor, og dertil kommer, hvad der ogsaa er blevet fremhævet af flere Rigsdagsmand, at denne Sag dog engang skal have en Ende. Naar den sidste ærede Rigsdagsmand har fremhævet, at det skulde være nogen særdeles stor Garantie, at der kunde finde Appel Sted til Dverretterne, og at man nu, da denne Appel ikke kan finde Sted, naar Gjensstanden ikke har 10 Rbd. Værdi, skulde være voldgiven til Politimesterens Vilkaarlighed, da maa jeg hertil svare, at, om endog Appel til Dverretten finder Sted i alle smaa Sager, kan der ingenlunde deri søges nogen paalidelig Garantie mod Vilkaarligheder fra Politimesterens Side (Hør! Nei!). Det er aldeles umuligt for Dverretten at forebygge Sligt, og